

ПРЕЗИДЕНТ НА НАРАДАХ З ВІЙСЬКОВИМИ ДОРАДНИКАМИ

Вашингтон, 25 червня. — През. Труман і його головні військові та світські дорадники радили понад три години в неділю ввечір над комуністичним наїздом на Південну Корею. Розмови почалися негайно після повороту Трумана літаком з його дому в Індепенденс, у стейті Мизури, куди він виїхав на спочинок з кінцем тижня.

Докищо нема вістей, який був вислід нарад. Вони покінчилися в год. 10.30 вночі в Домі Блер, в якому перебував президент під час направок Білого Дому. Учасники нарад, як секретар стейту Дін Ачесон, і секретар оборони Луї Джансон вийшли незаметно задніми дверми. Ачесон після повороту до свого департаменту, був сумний і стурбований. Загальна думка така, що рішення не було легке: Америка або мусить узяти участь у війні для допомоги Південній Кореї, або погодитися на найбільшу дипломатичну поразку, якої знала досі.

Президент усів на літак з поворотом до столиці негайно після того, як Ачесон повідомив його телефоном про положення. Він приїхав до Летунського майдану для військових Транспортів в год. 7.20 ввечір, привітався з кабінетними секретарями без усьмішки, а потім пішов на нараду з головними дорадниками. Кажуть, що Злучені Держави не можуть іти до війни безпосередньо. Корея не є есенціальною потребою для безпеки З.Д.А.

СТРАЙК СТІЛОЧНИКІВ НА ЗАХІДНИХ ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Шікаго, 25 червня. — Чотири тисячі стрілочників, членів юні „Священ Юніон оф Норт Америка“, приналежної до Американської Федерації Праці, залишили свої станки й вийшли на страйк у неділю в 6 годин ранку. Страйком обняті п'ять середніх-західних і західних залізничних підприємств. Внаслідок страйку стримано особові поспішні потяги на далеку віддачу і тягарові потяги на чотирьох більших лініях. Страйкарі домагаються коротшого тижня праці й збільшення платні. Є це другий більший страйк упродовж 40 днів.

ШЕЗ ЛІТАК З 58 ПОДРОЖНИКАМИ НАД ОЗЕРОМ МІШІГЕН.

Милвок. — Перевозовий літак ДіСі-4, приналежний до Нортвест Ерлайнс, загинув над озером Мішіген, у суботу після обіду. Він мав прибути з 53 подорожниками і залогою з 3 осіб з Нью Йорку до Мінеаполіса, а потім відіхати до Сіетла. У тому часі, коли літак находився над озером, там шаліла громова вища. Літаки, які вилетіли на пошукування, завважали пливачок рештки розбитого літака. Загибів його це найбільша втрата в торговельній летунстві.

СПЕКА НА 92 СТУПНІ.

У східних стейтах запанувала справжня спека в неділю, яка в Нью Йорку дійшла до 91.8 ступнів Фаренгейта. Мільйони осіб вийшли над море, інші повозилися автоми з міста. У середній частині стейту Нью Йорк упав зливний дощ, який допоміг місцям водним збірникам підняти стан води до 93.8 відсотків. Загроза не-

НАПАД НА КОРЕЮ НЕСПОДІВАНКОЮ У ВАШИНГТОНІ

Вашингтон, 25 червня. — Атмосфера несподіванки й нагуги запанувала після перших вісток про напад Північної Кореї на Південну. Настрій серед рішальних кол нагадував настрій, коли то японці напали на Перл Гарбор, 7 грудня 1941 р.

Тоді кожний відчував, що такий напад значить. Теперішній напад не дає нікому певності, що може статися в найближчій майбутності. Між сенаторами й членами палати репрезентів живо дискутують питання: Чи напад на Південну Корею має повну підтримку Советської Росії? А коли так, то чи Росія хоче довідатися, що Америка всилить зброю? Без огляду на непевні відповіді на такі питання, одно є певне, а це, що як виконаний уряд так і члени Конгресу нічого не знають про підготовку до несподіваного нападу й тому запанувало здивування, як це могло статися, коли на Далекому Сході перебували щойно відпоручники спільного генштабу на нарадах з ген. Мек-Артуром, а ще тепер перебував там спеціальний мировий висланник, Джан Фостер Доллес.

БРИТАНІЯ І ФРАНЦІЯ
ВІПОВНІ ПІДДЕРЖУЮТЬ
ЗДА В СПРАВІ КОРЕЇ

Лондон, 26 червня. — Вістка про комуністичний напад на піддержувану Злученими Державами Південну Корею — прикувала максимальну увагу урядів Британії й Франції, які, подібно як і в інших міжнародних колах, добачують в цьому можливість світового конфлікту. Уряди обох цих західно-європейських великодержав не залишають жадного сумніву щодо своєї повної підтримки американської оборонної акції. Комуністичний напад на Корею називається „викликом Заходові“.

М. БАЖАН ПРИГЛАДЖАЄ НА
„ГОСТИННИЙ ВИСТУП“
ДО КАНАДИ

Нью Йорк, 26 червня. — Комуністичні УНЦВісти в сьогоднішньому виданні повідомляють з Торонто, що там на Конгрес Канадських Слов'ян — приїде відомий підсоветсько-український поет і письменник Микола Вазан. Він разом з Олександром Гуцковим, білоруським поетом Максимом Танком і секретарем делегації Іваном Возним та відповідною кількістю енкаведистів репрезентуватиме на цьому Конгресі „Слов'янський Комітет СРСР“.

АМЕРИКА ВИСИЛАЄ ЗБРОЮ ДО ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ.

Вашингтон. — Злучені Держави виплюють якийсь значну кількість зброї до Кореї на підставі наперед пригтованого плану, що робить на випадок нападу. Висилка мала б дати тимчасову поміч Південній Кореї і забезпечити її перед поразкою в наїзді Північної Кореї, кібса, що Росія вишле негайну допомогу наїзникові.

М'АРТУР МАЄ 160,000 ВІЙСЬКА В ЯПОНІЇ.

Департамент оборони у Вашингтоні виявив, що американський військовий губернатор в Японії ген. Доглес Мак-Артур, має під своєю командою 160,000 армії на Далекому Сході. Представники департаменту оборони не виявили, яке розміщення американських босвих сил. Дехто згадує, що в Південній Кореї знаходиться 100,000 американського війська.

ПРЕЗИДЕНТ ВЗИВАЄ ДО ХОЛОДНОКРОВНОСТІ.

Канзас Сіті. — Заки президент відіхав літаком до столиці, газетні репортери засипали його різними питаннями. Труман з поважним виразом обличчя, сказав: „Не будьте січачами переполоху. Це може бути небезпечне положення, однак воно не є таким. Я не можу відповідати на питання, доки я не знаю фактів.“ На запит, чи було формальне виповідження війни, президент сказав: „Не було!“

ПЕРЕПОНИ ПРИ ВИСІДАННІ НОВИХ ДІПШТІВ.

Нью Йорк. — При висіданні новоприїжджаючих імігрантів зі скитальщини кораблем Ген. Р. М. Блечфорд в суботу 24 червня, іміграційна влада завадила присягу усіх 810 діпштів, що вони не належать до Комуністичної партії, ані до жадної її 114 організацій, яких американська влада вважає за підвирні. Процедура була довга з огляду на різні мови, в яких імігранти складали присягу. На випадок кривоприсяги імігранта жде кара тюрем, а після депортація.

ВІЙНА В КОРЕЇ ЗАГРОЖУЄ НОВИМ СВІТОВИМ КОНФЛІКТОМ

РАДА БЕЗПЕКИ ДОМАГАЄТЬСЯ ПРИПИНЕННЯ ВІЙНИ В КОРЕЇ

Лейк Сокес, 26 червня. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй, на бажання Злучених Держав Америки, відбула вчора нагале засідання у зв'язку з вибухом агресивної війни в Кореї, визнаючи маріонетковий комуністичний уряд Північної Кореї „винним в агресії“ та вислала догадання негайно припинити вогні дії і відкликатися комуністичні війська з південно-кореїської території на старі позиції. Советський Союз збійкував ці наради і не взяв в них участі. За резолюцією голосували представники дев'ятьох країн і тільки одна Югославія здержалася від голосування. Представник Злучених Держав, прокладаючи резолюцію заявив, що він зголює її на підставі 7-го розділу чартеру Об'єднаних Націй, який передбачує санкції Об'єднаних Націй проти агресора, включаючи блокаду і навіть військову акцію. Резолюція повинна бути виконана до двох днів. Якщо її не виконається або зігнорують, тоді передбачена дальша „практична акція“. Чергове засідання Ради назначено на завтра в годині 3-тій після полудня. В (Докінчення на стор. 4.)

СОВЕТСЬКА КОРЕЯ БЕЗ ПРИЧИНИ НАПАЛА НА ПІВДЕННУ, ПЕРЕСТУПАЮЧИ ДЕМАРКАЦІОНУ ЛІНІЮ; ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ВОЇ ВСІМИ РОДАМИ ЗБРОЇ; СТОЛИЦЯ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ ЗАГРОЖЕНА; ПОСПІШНА АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА ОВОРОНЦІМ

Сеул, Корея, 26 червня. — Вчора рано збройні сили советської Північної Кореї почали несподівану і нічим неспровоковану війну проти піддержуваної Об'єднаними Націями і цілим західним світом зі Злученими Державами на чолі Південної Кореї, переступаючи демаркаційну лінію на 38 ступені північної ширини та атакуючи її всіми родами зброї на суші, з повітря і з моря. Південно-кореїські збройні сили прийняли та почали відбивати наступ. Бої ведуться на цілій лінії фронту на південно-кореїській території, загрожуючи безпосередньо південно-кореїській столиці. Рівночасно з першим нападом на кордоні, советсько-кореїська авіація виконала налет на військові бази в далекому заціллі Південної Кореї, що свідчить, що почалася справжня агресивна війна, а не будь-який серйозний тільки прикордонний випадок. Агресор користується у великій мірі літаками, танками та іншою зброєю советської продукції. В останній хвилині повідомляється, що на поодиноких ділянках фронту південно-кореїські війська приступили до протинаступу і комуністи є у відвороті. Уряди обох частин Кореї видали офіційні повідомлення, обвинувачуючи один одного в агресії. Згідно з найновішими повідомленнями, найзапекліша битва розгортається в безпосередньому віддаленні від міста Сеул, столиці Південної Кореї. В боях бере участь важка артилерія. Південно-кореїське командування повідомило, що десять з усіх 20 збитих на цьому фронті ворожих танків були не тільки новою советською продукцією, але мали теж советсько-російську залогоу.

ВІДСТАВКА ФРАНЦУЗЬКОГО УРЯДУ

Париж, 26 червня. — Французька Національна Асамблея минулої суботи величезною більшістю голосів, бо 362 проти 230, відкинула пропозицію залишити довір'я урядові прем'єра Жоржо Відо і уряд тим самим пішов у відставку. Президент Оріол негайно почав переговори з представниками поодиноких партій для іменування нового прем'єра і створення нового уряду. Уряд провалився у зв'язку з його догаданнями добитися призначення платні державним службовцям. До сьогодні рано ще не було відомо, чи уряд прийняв рішення президента щодо нового уряду. Тільки сенатор — Марсель Плєзан, після наради з президентом заявив, що на випадок, якщо б теперішня війна в Кореї перемінилася в новий світовий конфлікт, тоді у Франції буде створений уряд національної єдності, з представників усіх партій.

ВІДЛОЖЕНО КОНФЕРЕНЦІЮ У СПРАВІ ЗЛИТТЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНДУСТРІЇ

Париж, 26 червня. — Конференція представників Франції, Західної Німеччини, Італії, Бельгії, Голандії і Люксембургу в справі передбаченої Пляну Шумана зливу європейської важкої індустрії під одібно „вищою владою“, подумана як „крок дальше“ на шляху до політичної федерації європейських країн, була відкинута суботою відложена до 3-го липня. Учасники конференції вернулися до своїх країн, щоб нарадитися зі своїми урядами.

ЮГОСЛАВІЯ ДОМАГАЄТЬСЯ МІЖНАРОДНОГО СЛІДСТВА В СПРАВІ СОВЕТСЬКОЇ БЛОКАДИ

Београд, 26 червня. — Югославія рішила вчора домагатися від Об'єднаних Націй прослідування зверненої проти неї советської господарської блокади. Парламентарний комітет закордонних справ рішив одногослосно звернутися в цій справі до Економічної і Соціальної Ради О. Н.

ЛІ ТАКИ ПОЙДЕ ДО ЄВРОПИ

Лейк Сокес, 26 червня. — Не зважаючи на советську агресію в Кореї, що загрожувало новим міжнародним конфліктом, генеральний секретар Об'єднаних Націй, Трігве Лі, заявив, що він таки поїде до Європи перекоувати французів і англійців про необхідність уступки Советам в справі комуністичного представництва в О. Н. Еспанська фалінгістична газета „Арріба“ назвала Лі „зрадником масонів“ і „таємним суб'єктом Москви“.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА: SUBSCRIPTION RATES:
На рік \$7.00 One year \$7.00
На пів року \$3.75 Six months \$3.75
На три місяці \$2.00 Three months \$2.00

В Джерсі Сіті і закордоном: Foreign and Jersey City Rates:
На рік \$10.00 One year \$10.00
На пів року \$5.25 Six months \$5.25
На три місяці \$2.75 Three months \$2.75

Число з понеділка (з англійською частинкою): Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):
На рік \$2.50 One year \$2.50
На пів року \$1.50 Six months \$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакції не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„СТРАТЕГИ ТИХОГО ТЕРОРУ“

Відомий коментатор робітничих справ, Віктор Різел, займався довгими роками виключно робітничими проблемами. Але як можна було писати про юнійні справи, не приглядаючись до більшовицького просякнення в юніях? Таким чином Різел добре виступав теж діяння комуністичної п'ятої колони серед американського робітництва і в тій діяльності він один з найкращих знавців. Згодом він пізнав добре теж і міжнародні ходи кремлівської генгстерської банди та час від часу пише теж і на ту тему, звертаючи, наприклад увагу американського загалу не тільки на горілки, що їх привозять з Африки до зоологічних городів в Америці, але теж і на роботу 452 советських шпигунів, що оперують на африканському терені з советської амбасаді в абісінській столиці Аддіс Абабі.

Дуже цікавою є його недавня стаття на тему генгстерів-скрипачів, що їх розсилає Кремль до різних держав для страху і покарання тих комуністів, що не ідуть сліпо за диктатором московського Політбюро. Різел називає їх „стратегіями тихого терору“, людьми, що втілюють привілеєм кожної держави доступу до самого Сталіна. Одним з таких генгстерів і довірених осіб Сталіна є „товариш Джеро“, чи там „Зінгер“, який був доведеним в Угорщині шефом НКВД, а до війни виконував подібні функції в різних інших країнах, як Бельгії й Франції, працюючи тоді в тісній зв'язці з Дмитром Мануїльським, головою Комінтерну. Сьогодні, пише Різел, Джеро для Сталіна тим, чим був в Америці генгстер Нітті для верховного генгстера Капоне, очевидно з тою різницею, що Нітті й Капоне були ще благородними людьми, як їх рівняти з кремлівськими зловинними генгстерами.

Насувається питання, чому Москва мусить вживати тепер таких засобів. Преп'ять виглядає, що вона всюди перемагає. Відповідь на це така, що на ділі сили комуністів в Європі мають навіть у таких країнах, як Франція, де ще не так давно комуністи були чи не найвпливовішим політичним чинником. Щоб більше, усюди починають бунтуватися самі комуністи. Ті, тоїм поширюються як якась пошесть. Побаламучені комуністами робітники починають від них відвертатися, а де тільки привертатися свободі і є вільні вибори, комуністи втрачають політичний вплив. До того заповідають, що з комуністами буде усяди ще багато гірше.

На такому то тлі зродився тепер „тихий терор“, як дошка рятунку для московського Політбюро. Це й причина, чому Сталін послав тепер до європейських країн своїх найбільш довірених стратегів-генгстерів, в надії, що їм вдасться терором привертнути серед комуністів дисципліну, себто сліпий полух приказам Кремля. Сталін боїться, щоб той опозиційний рух не створив йому ще якогось другого Тіта, бо це вже дуже ускладнило б положення Советів в Європі та підкопало б і його особистий престиж.

Коли щось починається з комуністами в Європі, а зааранжоване Москвою, то можна надіятися, що воно не мине теж і Америки. Тільки тут сталінські висланники-генгстери не так легко зможуть виконувати своє катівське діло. Та й не так то легко тепер діставатися до Америки кремлівським шпигунам-генгстерам. Проте на сталінський „тихий терор“ в Європі добре і тут завчасу звернути увагу.

Фантазії можуть стати дійсністю

Історія людського розвитку увійшла без сумніву в свою найбільш драматичну стадію, коли найсміливіші і найбільш неімовірні фантазії можуть одного гарного дня стати дійсністю. Америкаський кореспондент, який з нагоди першого вибуху атомової бомби в Гірошімі в 1945 році твердив, що людство протягом одної ночі пережило 1000 років, міг помилитися тільки в тому, що з цим епохальним визволенням космічної енергії людство могло пережити не одну, але багато тисяч років, зробивши такий майже надлюдський скок в майбутнє.

Визволення атомової енергії, з огляду на теперішню політичне положення в світі, ще висить найгіршим маревом повної руйни, руйни не тільки людства і всіх його надбань, але й самої нашої планети. Але ця руйніна сила, якщо тільки обставини зміняться, може відкрити перед людиною теж фантастичні творчі можливості.

Руйну силу атому людство вже знає з практики в Гірошімі і Нагасакі. Але це був тільки початок, справді тільки перша проба, яка в дальшому розвитку не має жадних обмежень. Під цим оглядом на окрему увагу заслуговують деякі висновки „правди про водневу бомбу“, що їх надрукував в останньому виданні „Сатордей Івнинг Пост“ у одні з найкращих наукових співробітників Н. Р. Таймсу, Вільям Л. Лоренс. Він цитує слова відзначеного нагородою Нобля світової слави британського фізика, проф. Френсіса Вільяма Естона, який ще перед визволенням водневої енергії твердив, що на випадок її визволення: „людський рід матиме до свого розпорядження силу поза всіма мріями наукових фізиків. Але треба рахуватися, що раз визволена енергія може цілком вихопитися з-під людської контролю. Якщо це сталося, тоді всі водні на землі можуть нагло перемінитися в гелій і цей найбільш успішний експеримент дасть про себе знати всесвітній у формі нової, незвичайної ясної зірки, що нею стала б наша земля після одної величезної експлозії“. Як відомо, справа визволення енергії водня сьогодні вже не належить до по- няття „якщо“.

Президент Труман, точно три дні після того, як довідався про „атомову експлозію“ в Советському Союзі, дав доручення „продовжувати практичні заходи для продукції т. зв. водневої бомби, або супербомби“. Ясно, що в теперішніх обставинах поділу світу на два ворожі табори ще далеко не можна сказати цілою „правди про водневу бомбу“ чи будь-яку іншу атомову бомбу. Але фактом є, що людина, якщо ще не має, то є на певному шляху дістати в свої руки силу, якою може знищити себе разом зі своєю планетою. На цю тему всі фантазії перестають бути фантазіями, а в обличчя такої факту і такої можливості все інше відходить на другий план.

Ворожнеча між людьми, моральна і етична відсталість людини на цілі століття, як не тисячеріччя від розвитку її у м і технічних спроможностей, є причиною, чому в обличчя такого драматичного розвитку, коли визволення космічної енергії людиною стало дійсністю, з неусвідомленим ще навіть в цілій повноті острахом думається насамперед про можливість загибелі. Проте, ці епохальні відкриття дають такі ж самі необмежені можливості розвитку людської творчості і прогресу, виключно з творенням цілком нового життя на нашій планеті.

Під цим оглядом конструктивного використання визволеної людською космічної енергії висловився в останньому дещо конкретніше директор заведення для дослідів атомової енергії в Гарварді, Британія, сер Джон Кокрофт. На пресовій конференції дня 22 червня він повідомив про передачу британському уряду конкретної програми „конструкції експериментального атомового реактора“, який зможе виробляти, як використання атомової енергії для практичних цілей. Сер Кокрофт передбачує ще десять років експериментів, звичайно атомову силу пошастить використати нешкідливо в щоденному житті: для моторів. Головним завданням є перемістити астронавтичній ступені горючі, що й авторство розробки атому, в енергію та анулювати всі ризики для людини похідні явища. Тоді, як сказано, найсміливіші фантазії можуть стати дійсністю теж в конструктивному змісті.

На цьому тлі фантастичних можливостей, як деструктивного так і конструктивного порядку, грізним маревом зарисовується теперішнє положення в світі. Виходячи зі за- садки, що від повної загибелі не тільки людства, але еволюційно і самої нашої земної

Б. Козловський.

СОЦІАЛЬНА СУТЬ СССР.

Декому може здаватися, незрозумілим, як у „безкласовому“ СССР, де за советською офіційною версією „в основному побудовано соціалізм“, можуть бути „класові“ вороги, та ще в такій кількості, аж треба було перетворити країну в суцільний концентраційний табір. Творці „безкласового суспільства“, ясна річ, нікому цього не пояснюють. Отож зробимо це замість них.

Теза про безкласове суспільство завжди була уразливою Ахілєвою п'ятою Марксової теорії, яка є формальним ка- теїзмом большевизму. Адже, за Марксом, суспільство згідно з законом діалектичного розвитку завжди перебуває в динамічному русі. Рухомістю сідую історичного процесу є, мовляв, боротьба класових суперечностей соціальної групи, породжуваних зміною знарядь виробництва. Так про- йшло людство від первісного комунізму через рабовласни-

планети може нас врятувати максимальна відповідальність, що її може перенести тільки найвищий міжнародний авторитет, Злучені Держави пред- ложили Об'єднанім Націям конкретний і реальний план міжнародної контролю атомо- вої енергії. Совети відкинули цей план, бо тоді вони мусі- ли б відкрити для ока світу погрозливу в кривавих злочинах свою „щасливу країну соціалізму“. Совети підступом і зрадою дістали в свої руки цю смертельну для людства таємницю атому. Яка є запо- ружка, що вони тої таємниці не використовують для загибелі людства? Хто може сказати, що нап. Гітлер, якщо був би мав цю страшливу зброю в своїх руках, був би не використав її на те, щоб разом з ним пропав і весь людський рід? Звичайно, теж Совети сьогодні не можуть використати цю нишіву силу, а її повноті, але як да- леко? На це повинні мати го- тову відповідь відповідальні мужи демократичних країн, зокрема Злучених Держав Аме- рики і поробити з цього прак- тичні висновки. В їх бо руках лежить сьогодні доля світу в смертельно грізному значенні цього слова.

Дотеперішні заходи, включно з коротким повідомленням дня 23-го червня про переда- чу спільній конгресовій Комісії Атомової Енергії строго та- емного звітності про розвиток водневої бомби, пере- конують, що ця країна та її уряд свідомі цієї своєї історич- ної відповідальності та всіх обов'язків, що з цього впли- вають.

— Товаришу адвокат, — звернувся я, — чи ми можемо просити вас прийняти нас на консультацію, оскільки наша справа ускладнюється? Я, що правду маю тут свого адво- ката, котрий боронив мене пер- ред Верховним Судом УРСР, але є одна справа, про котру мушу говорити з вами також.

— Звичайно, прошу дуже! Ми всі йдемо до адвоката до його кабінету.

— Товариш адвокат, — по- чав я знову розмову, — у ме- не є якась підозріння, але во- но так не ймовірно, що я на- вів боюся про нього гово- рити!..

— Цікаво, — спитав адво- кат, — що ж це за підозріння? — Скажіть мені, чи не було при справі моїх колег копії того вироку з обласного су- ду?

— Була, звичайно. А що та- кого?

— Чи ви не звернули уваги на ту копію?

— Ах, правда! Власне мене трохи здивувало, що то був якимось той приміром, який належав вам особисто.

— І що ви про це подума- ли?

— Правду кажучи, не звер- нув особливої уваги. Мабуть, помилка?

— Ні, не помилка, товариш адвокат, а звичайна фальшив- ка! Фальшивка кримінального характеру!!!

— Себто?.. — здивувався адвокат. — Як вас розуміти?

— Зараз розумієте! Ска- жіть тільки, чи та копія була додана обласним прокуро- ром ось цих підсудних — Руденком?

— Так. Це ж був єдиний ар- гумент, на якому він опер свій протест перед Верховним Су- дом Республіки.

— Ну, то тепер скажіть, що я вам розкажу: це страши- ле! Вирок Верховного Суду у моїй справі був винесений ще третнього травня. Я про це ні- чого не знав, але моя жінка, котра була тут на процесі, по- спішилася до Х. зустріти мене при виході на волю, бо їй ска- зав адвокат, що мене мусять не дати, як по двох, трьох — днях звільнити. Минуло три дні, минуло п'ять, минуло де-

населення, відколи сталінська колективізація позбавила се- лянство землі, знарядь вироб- ництва й продуктів своєї пра- ці і змусила працювати на державу за мізерну плату грі- шми й натурою. Ці сільські державні наймити поруч з міськими робітниками й рядо- вими службовцями (лише з поділом на професійні кате- горії) і становлять в СССР той „плебс“, тих нужденних пролетарів, які, не маючи ін- ших легальних засобів існу- вання, мусять (тут вже зовсім за Марксом) продавати свою працю монополістичному дер- жавному капіталові на подок- тованих ним умовах. Не дивно, що при такому співвід- ношенні сил на „ринку праці“ робітник приречений на той мінімум заробітної плати, що забезпечує його хібащо від голодної смерті. І справді, бе- ручи навіть за советськими о- фіційними даними, пересічний місячний заробіток советсько- го робітника круго в 400 руб- лів, а ціни на хліб 2 руб за кі- ло, крупи — 8-9 р., м'ясо — 20 р., масло — 40 р., яєця — 12 р. за десяток, бачимо, що робітник в СССР заробляє я- кихсь 10-15 доларів на місяць. Згадавши при цьому, що та- сама советська держава обер- нула професійні спільні в ор- гани партійно-урядової влади, що робітники прикріплені до місця своєї праці, що співзе- ння на працю може кинути ро- бітника у в'язницю, а навіть сама розмова про страйк — до далекого північного кон- центраку, — ми повинні будемо зробити висновок (логічно, й тут навіть „за Марксом“), що в советському „соціалі- стичному суспільстві“ відро- дився той дикий нелюдський викиск трудящих, що-був вла- стивим рабовласницькому го- сподарству і став цілком не- можливим в сучасному капі- талістичному.

Дати докладнішу аналізу цієї складної проблеми, як і питання про можливість взага- лі існування безкласового су- спільства, неможливо в ря- нцях газетної статті. Тут до- стить буде трохи висвітлити питання про соціально-класо- вий склад советської держа- ви: чи являє вона собою без- класове суспільство хоча б „в основному“, а якщо — ні, то які є її класи. Ліквідація капіталізму знищила лише старий п'ял на класи, але не в силі була знищити самі класи, бо зліквідовано лише пев- ну капіталістичну систему, а не самий капітал. Націоналізу- вавши землю, фабрики, заво- ди, транспортні засоби, бан- ки, засоби виробництва, со- ветська держава згромадила в своїх руках весь величезний капітал країни, а монополізу- вавши в ній всю продукцію, перебрала на себе й відпові- дні функції капіталістів. Капі- талізм лише змінив своє об- личчя: одиницею капіталізму в країні стала держава, при- ватний капіталізм став дер- жавним. Само собою зрозумі- ло при цьому, що ця зміна вийшла не на користь, а на шкоду трудящим масам, бо поява замість численних дріб- ниш, обмежених в своїй гос- подарській спроможності, о- слаблених взаємною конку- ренцією, розпорощених осе- редків приватного капіталу єдиного державного монопо- лістичного капіталу мала над- звичайно зміцнити позиції ка- піталізму і відповідно посла- бити позиції „експлуатованих трудящих мас“.

Советський „плебс“.

Такою експлуатованою ма- сою є власне все підсоветське

Советська „аристократія“.

Оця злидненна маса советсь- ких пролетарів — фактично майже все населення СССР — являє собою одну величезну „нижчу“ класу визискуваних (ми не кажемо тут про 15 мільйонів ув'язнених в кон- центраках, що в жалких умо- винах безплатно виконують каторжну працю, — вони, як п'ялі, стоять поза суспіль- ством). Проте, де є визискувані, там мусять бути й визискувачі, де є нижча класа, там му- сить бути й вища. Для СССР в теорії — це держава, на прак- тичній — керманіш й виконав- ці державної влади. Це насам- перед всевладний диктатор Сталін, що в своїй „соціалі- стичній“ державі може з біль- шою підставою сказати: „Дер- жаво — це я!“ — ніж це свого часу сказав у монархічній Франції Людовік XIV. Коло підніжжя його трону стоять Політбюро й взагалі верхівка комуністичної партії, советсь- кий уряд, вище військове ко- мандування, сталінський кре- млівський почет, апарат МВД, всі вищі відповідальні урядо- ві тощо. Система державного капіталізму, що потребує чис- ленних кадрів для керівни- цтва й ведення велетенського державного господарства, над- звичайно сприяє розростанню й посиленню бюрократії. В СССР є тепер кількадесят са- мих міністерств і число їх де- далі зростає.

(Продовження на стор. 3-тій)

Вступайте в члени У. Н. Союзу

Ольга Мак.

Авторські права застережені!

„ЕЖОВЩИНА“

(Уривок з автобіографічних матеріалів).

А чого ж це не видно між вами мого „приятеля“, що постарався для мене таку „високу посаду“ — спитав я. — Ого! Його вже не поба- чите! Він, бідака, був такий м'ягенький, так старався до- годити слідчим, що поводи- мував на себе десятки різних „злочинів“, щоб, як сам казав, доказати свою „безконечну відданість інтересам совет- ської держави“.

Спочатку йому обіцяли вся- кі полехії, але, коли збира- лось багато матеріалу, то його справу відділили від нашої і засудили на 10 років.

— Шкода дурня! — мимомовно вирвалось у мене. — Адже лишлася жінка і троє ді- тей!..

— А як було з вами дати?

Отже, два місяці тому назад на першому процесі в облас- ному суді нас всіх виправдали, видали всі наші документи і звільнили спід арешту.

Та ми знайшли чомусь нео- правданого ворога в особі нашого обласного прокурато- ра Руденка. Хоч, справа ціл- ком очевидно була чиста, він лишився невдоволенням нашим звільненням і вніс протест про- тив вирок до Верховного Су- ду УРСР, щоб постановою об- ласного суду уневажнили і пе- редали справу на новий роз- гляд.

Як потім довідалися ми від адвокатів, основним аргумен- том Руденка було те, що ви, „голова організації“, є такі засуджені, але іншим судом.

Тепер можете зрозуміти, чому ми так втішались, поба- чивши вас на волі, і то якраз в такий момент, коли рішала- ся наша доля! Це — просто чудю жесь!!!

— А тепер, — попросили товариші, — розкажіть про себе.

Я почав розказувати, але в половині розповіді в залі за-

сідань почувся рух, і до нас вийшов адвокат.

— Ну, що?

— Ну, як?

Засипали ми його пита- ннями.

— І добре і зле... — відпо- вів трохи змішаний адвокат.

— Ваше звільнення підтвер- джено повторно, але тепер проти рішення Верховного Су- ду УРСР буде присутувати Прокуратура Республіки пер- ред Сесією Верховного Суду СРСР, так само, як протестує проти звільнення Мака.

— І чим це може скінчитися?

— Чим це може скінчитися — не можу вам покищо ска- зати... У всякому разі, Сесія Верховного Суду Союзу від- бувається дуже рідко, а оскіль- ки там скопичується величез- на кількість справ, то поки до вашої ділячки черга, мине на- певне рік часу. До того ви ко- ристаєте з усіх прав советсь- ких громадян і можете далі займатися свої попередні по- садки.

— Настрій у всіх, помімо тим- часово виграної справі, був пригнічений.

Проф. Михайло Ветуха Дійсний Член УВАН

Українська Вільна Академія Наук (УВАН) в ЗДА.

В 1918 році, в Києві, столиці незалежної тоді Української Держави, була введена постановою Уряду про створення Української Академії Наук — УВАН. Першим її президентом став учений світової слави — проф. Володимир Іванович Вернадський.

Організація Академії пішла швидким темпом: українські вчені прагнули розвинути свої інституції. За короткий час Академія дістала до розпорядження велику кількість приміщень для наукових інституцій, об'єднала існуючі наукові інституції, дістала кілька великих бібліотек та музеїв.

Видатні учені, частина яких була членами інших Академій, стали членами Української Академії Наук, з них тепер у ЗДА живе С. Тимошенко — професор університету в Пало-Альто.

В 1921 році більшовицько-російські війська остаточно окупували Україну, але до наступу на українську науку і церкву більшовики прийшли не сразу. УВАН продовжувала існувати, хоча частина академіків виїхала з батьківщини. УВАН була поіменована ВУАН — Всеукраїнська Академія Наук. 1923-24 роки були часом справжнього розвитку української науки, як по відношенню гуманітарних наук, так і природничих. Українські вчені — академіки Грушевський, Сфрмов, Крип'як, Ветуха, Тутковський, Багалій, Сумцов, Корчак-Чепурівський та інші були об'єднані Академією і мали змогу успішно працювати. Пізніше робота ВУАН поширилася, прилучилися академіки з західно-українських земель: Колесса, Возняк та інші.

Підтримували в той час Академію і урядові українські кола, які пізніше були знищені, в тому числі, партійний діяч О. Шумський, керівники Головнауки Ю. Озерський і проф. М. Яворський та інші.

За кілька років були видані сотні томів наукових праць. 1929 рік був початком руйнації ВУАН; вже в середині 1929 року, одночасно з натиском на всі прояви української культури й на церкву, одночасно з наступом на українського селянина, більшовики почали розгром і української незалежної науки.

Багато визначних учених — Сфрмов, Слабченко, Голоскевич та інші були заарештовані. Після процесу СВУ 1930 року в числі підсудних дістали довічні роки ув'язнення українські академіки, на чолі з С. Сфрмовим. Це був перший крок до ліквідації ВУАН в Києві і Харкові.

Від 1931 року почалася нова ліквідація ВУАН, обмеження її самостійності і введення до неї нових членів, замість заарештованих і звільнених українських академіків. Нові академіки були здебільшого іншої національності і призначалися за вказівками Москви; були введені нові правила вибору нових академіків, які це забезпечували.

1933 і 1934 роки були відзначені особливо великою кількістю чужинських учених, що замінили в ВУАН українців. Неодмінним секретарем Академії, замість українського ученого А. Кримського, був призначений молодий учений, член комуністичної партії, росіянин О. Палладін, якого пізніше, «вибрав» президент Академії, хоч по суті ця людина є цілком ворожа українському народові.

Всеукраїнська Академія Наук, як українська інституція, була цілком знищена. Тематика праць цілком змінилася, український напрямок її зник, ВУАН стала провінційною фі-

лією Москви. Співробітники українські вчені були по континентах, безробітні, або виїхали з України.

Після приходу німецького війська на Україну в 1941 році, українські вчені пробували відновити в Києві і Харкові діяльність УВАН, але цього не вдалося зробити.

Лише в 1945 році, коли частина українських учених опинилася в Європі, вони вирішили відновити діяльність Української Академії Наук і в листопаді 1945 року подала Українська Вільна Академія Наук, що об'єднала всіх українських учених, які вивільнилися з-поза залізної завіси. Відновилася праця відділів і секцій, видано ряд публікацій.

В 1948 році почався інтенсивний роз'їзд українських учених до різних країн світу: ЗДА, Канади, Англії, Франції, Бельгії, Австралії.

Президент УВАН, проф. Дмитро Дорошенко, віцепрезидент проф. Леонід Білецький і генеральний секретар Ярослав Рудницький переїхали до Канади, відразу розпочавши там активну наукову працю.

В кожній країні, де тепер перебувають дійсні члени Академії, засновуються організації УВАН, як самостійні наукові інституції, залежні від місцевих умов і кількості членів. Всі вони тісно співпрацюють, об'єднують спільною метою.

Найбільше дійсних членів УВАН, членів-кореспондентів та наукових співробітників переїхало до ЗДА і на них лежить відповідальність розгортання цієї інтенсивної праці, бо ця вільна країна дає величезні можливості.

Тепер в ЗДА перебуває 18 дійсних членів УВАН, серед яких є відомі вчені проф. О. Грановський, проф. Г. Махія, проф. Р. Смаль-Стоцький, проф. В. Тимошенко, проф. С. Тимошенко, проф. Д. Чижевський та інші. Вони належать до різних відділів УВАН, яких тепер є 6: історико-філологічний, економічний, природничий, медичний, математичний і технічний. Більшість членів Академії продовжують тепер свою наукову роботу.

15 квітня в Нью-Йорку відбулися організаційні збори, на яких були присутні дійсні члени, члени-кореспонденти, наукові співробітники і прихильники УВАН. По заслуханні доповіді на організаційні теми, було обрано тимчасову управу та ухвалено розпочати ді-

яльність УВАН в ЗДА в таких напрямках: а) організація видавничої діяльності, б) проведення наукових конференцій і доповідей, в) дальша праця по відділах, г) розбудова музею-архіву в Нью-Йорку, д) аспірація на дійсний зв'язок з відповідними науковими інституціями в ЗДА.

Наукові конференції УВАН розпочалися. 17 травня проф. архітект О. лекса Повстенко зробив доповідь про архітектурні пам'ятки Києва, продемонструвавши численні фотографії і малюнки будівель столиці України, більша частина яких була варварсько зруйнована окупантами.

11 червня проф. Дам'ян Горняк зробив доповідь про наслідки своїх досліджень українських писанок, проаналізувавши походження і природу різних орнаментів. Він демонстрував писанки з зібраної ним і привезеної до ЗДА колекції з кількох сот писанок.

Крім того, 7 червня відбулася конференція молодознавчої секції, на якій був присутній генеральний секретар УВАН проф. Ярослав Рудницький, що приїхав з Канади і також відбув ряд наукових славетичних конференцій на американських університетах. Були зачитані доповіді: проф. Станкевича — „Походження й норми державної мови Великого князівства Литовського“ і проф. Рудницького — „Назви „Русь“ і „Україна“ в світлі нових дослідів“.

Управа УВАН в ЗДА продовжує організаційну роботу, ведеться підготовка видавничої діяльності, створюється фундація УВАН, що має підтримати діяльність українських учених матеріальними засобами.

В той час, коли на Україні і далі йде гоніння українських учених, заснування УВАН в ЗДА набуває особливого значення. В УВАН об'єднані і ті учені, що перебули давніше і працюють по американських університетах, і новоприбулі учені з Харкова, Києва, Львова та інших міст України, які мають при собі матеріяли, що ще чекають оброблення у вільних умовах.

Успіх нашої роботи, успіх української вільної науки в країні найбільшій можливості залежатиме не тільки від учених, але й від підтримки широким громадським кіл.

Українські вчені повинні, щоб цей успіх забезпечити.

Найкраще читають „НІСА“ дітята й молодіж! „THE FOX“, P.O. Box 394, Cooper Sta., New York 3, N. Y.

Памяті Івана Кравецького

(З приводу 10-ліття смерті)*

27 червня 1940 р. в часі першої більшовицької окупації Галичини помер непомітно в Роздолі над Дністром у Жидівщині галицько-український історик Іван Кравецький, що й народився в тому таки повіті в сім'ї народного вчителя в с. Іванівцях (14 жовтня 1883).

Після скінчення академічної гімназії у Львові, в 1902 р. студіював Кравецький історію на львівському університеті під керівництвом проф. Михайла Грушевського, що звернув увагу на його науково-дослідчі здібності й тому від осені 1904 р. дав йому зайняття в Бібліотеці Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові. Від травня 1905 р. став Кравецький директором цієї бібліотеки. В тому ж часі починається розгін його наукової, публіцистичної й літературно-перекладної праці.

В 1905-6 рр. з доручення археографічної комісії НТШ працював Кравецький в краківських архівах. У 1907 р. перебував він у Києві, при редакції перенесеного туди М. Грушевським „Літературно-Наукового Вістника“. В 1909-12 рр. редагував Кравецький педагогічний журнал „Наша Школа“. В 1913 р. зредував архів Юліанівський Збірник на честь Івана Франка в 40-ліття його літературної й наукової праці, що ізза війни появився пізніше після смерті поета в 1918 р. Його науково-дослідна праця була зосереджена на початках політичного відродження галицьких українців у часі „весни народів“. Проте протоколів засідань першої галицько-української політичної організації „Головної Руської Ради“ у Львові в 1848-51 рр., що переходили в архів Бібліотеки Народного Дому у Львові, не удержався Кравецькому тогочасна московська управа цієї бібліотеки. Але й без них висвітлював історик важливі події тогочасу як змагання „Головної Руської Ради“ в справі утворення окремого коронного „Руського Краю“ з Галичини, Буковини й Закарпаття в межах австрійської монархії, створення українських самоборонних селянських відділів перед наладами мадярських повстанців у Карпатах та окремого батальйону руських стрільців, що став залогом у Кошицях (тоді Угорщина, тепер Словаччина), епізоди з виборчого руху в Галичині тощо. Ці його розвідки поновилися в „Записках Наук. Т-ва ім. Шевченка“ у Львові й окремі видатками. Наукові огляди містив він також у „Записках НТШ“, літературні — в „Літ.-Наук. Вістнику“, переклади перлин чужинної літератури — у виданнях „Русько-української Видавничої Спільниці“ у Львові, статті на біжучі теми — в „Ділі“, звідки відбиткою появлявся його нарис про аграрні страйки в Галичині.

З вибухом першої світової війни Кравецький був покликаний до австрійського війська й працював спершу при військовій цензурі в Рязені, згодом у Відні в редакції урядових газет для полонених солдатів російської армії: „Неделя“ в російській мові, „Відродження України“ в українській мові. Після розгону австро-угорської монархії перейшов він у ранзі хорунжого до Української Галицької Армії. Уряд Західно-Української Народної Республіки призначив його головним редактором свого урядового часопису „Републіка“ в Станіславові. Після переходу У. Г. А. за Збруч працював Кравецький в редакції її органу „Стрілець“. У хвилі розвалу Української На-

родної Республіки в листопаді 1919 р. Кравецький відкинув пропозицію б. міністра освіти УНР Антона Крушельницького й пішов за кордон з гримми внаслідок нападів на майбутню літературно-наукову видавничу, тільки рідше ділити долю У. Г. А. В часі реорганізації У. Г. А. в Ч. У. Г. А. відправлено його до коша старшин у Києві, де оминув його заслання до Кожухова тому, що він скрився до Бібліотеки Всеукраїнської Академії Наук, де почав працювати. Після закінчення миру з ССРП та Польщею в Ризі в березні 1921 р. він повернувся до Галичини, маючи свою стару посаду як австрійський підстаршина замішавшись поміж повертуючих австрійських полонених з часів 1-шої світової війни. Прибув захворілий на тиф до хати своєї сестри в Роздолі й після виздоровлення обняв управу бібліотеки НТШ в осені 1923 р.

Тоді розпочав знову свою літературно-видавничу працю. В „Записках НТШ“ дав оцінку нових історичних праць С. Томашівського, В. Липинського й О. Терлецького, називаючи їх творцями державницького напрямку в українській історіографії та розвідку про початки преси на Україні, уривок якої появлявся також у „Бібліологічних Вістях“, видання ВУАН у Києві. В 1924-5 рр. редагував він популярно-науковий історичний місячник „Стара Україна“. Коли ж тогочасний Відділ НТШ припинив це видавництво, він зехотівся до праці у виданнях НТШ. Почав постійно подавати наукові огляди в часописі видаваному коштам станіславського владика о. Григорія Хомишина „Нова Зоря“, коли редакцію обняв повернувшись за кордон др. Осип Назарук.

З Назаруком уперше співпрацював Кравецький в редакції „Стрілець“ в Каміянці на Поділлі в 1919 р. Тоді під впливом нашого історика завернув цей тогочасний радикальний діяч з ліва на право.

Від того часу почалося їх приятельство, дарма, що були відмінної вдачі. Кравецький спокійний, тактовний супроти підлеглих йому працівників Бібліотеки НТШ, ніколи не давав відчуття свого вивчення. Назарук, хоч промовляв з досвідом доволіного громадського діяча, у своїй мові поривчастому запалі не різнився від молодого провідника радикальної студентської молоді, що відповідними епітетами поборював тогочасного провідника націонал-демократичної молоді Степана Барана.

І Кравецький і Назарук були приятелями раніше помершого від них галицько-українського історика проф. дра Степана Томашівського († 1930), якому в річницю його смерті було присвячене одне число „Новой Зорі“ з їхніми характеристиками його як історика, політика й публіциста, що появлявся також окремою відбиткою (Томашівський — історик - політик - публіцист, Львів 1932).

Кравецький, все скромний без претенсій на якунебудь високу позицію в громадському житті виявляв незвичайно оцінку як обсерватор нашого політичного життя. Що до провідних осіб — він уважав життєвою помилкою М. Грушевського його поворот на Україну під совєтську окупацію, не заважаючи на його позитивну наукову працю в Історичній Секції ВУАН у Києві. При виїзді письменника Антона Крушельницького до ССРП заявив йому Кравецький, що йому ніколи не простять більшовики того, що він був міністром в уряді УНР.

В часі більшовицької інвазії Галичини в 1939 році Кре-

*) Біографічні дані Проф. Івана Кравецького подав довготривалий товариш його в праці й його наступник на становищі директора Бібліотеки НТШ Вп. Володимир Дорошенко, за що йому дякую.

Успішна Конвенція УНС.

XXII Конвенція У. Н. Союзу під кожним зглядом була найуспішнішою з усіх конвенцій Союзу. Про це знають не тільки делегати й делегатки та гості, які були співтоварицями історії Батька Союзу, але так говорять тепер про цю Конвенцію усі ті, які читали короткі звіти з сесій та резолюції й ухвали, що були друковані в „Свободі“.

Радію мають ті, які пишуть про цю Конвенцію, називають її парламентом усього українського народу, коли йдеться про протест проти ворожої окупації й влади та змагання до цього, щоб Україна стала вільною, суверенною державою.

Слушно твердять ті, що Конвенція була доказом, що як у минулому, так і тепер, членство в Союзі У. Н. Союзу лежить глибоко на серці добро української нації, та що вони добре знають, як на цій землі боронити право України до державної самостійності й незалежності.

Приємно є тепер почути, що весь, розкинений по всьому світу, український народ радіє здобутками та ідейними напрямками найбільшою у світі української народної організації У. Н. Союзу. Навпевно радіють і радітимуть і ті мільйони наших братів та сестер, що опинилися за „залізною кутриною“, яким ця Конвенція переслала свій палкий привіт, який передав на радіе-

вих хвилях „Голос Америки“. Успішна ця Конвенція, на мою скромну думку, була ще й тому, що на ній були зареєстровані давні піоміри-будівничі У. Н. Союзу, їхні діти, роджені вже в Злучених Державах й Канаді, а також і нова імміграція, яка щойно прибула на цій континенті. Щобільше на цій Конвенції була, так би мовити, вся наша цілість, всі верстви нашої громадянства. Були на ній робітники, фермери, духовні й світські лікарі, правники, інженери, студенти, промисловці, купці. Одним словом: був наш розум, був наш досвід і була наша енергія. І все це було получене з любовю до тих країн, в яких живемо й творимо оцю нашу величню будову — організацію, а також до країн, яка дала нам усім наше життя й поклала на всіх нас святий обов'язок допомогти їй стати вільною.

Радіючи успіхам Конвенції, яка перебила вже до новітньої нашої історії, всі ми тепер, не тільки учасники її — делегати й делегатки, не тільки відділові урядники, її членство та виборці на ній Голівний Уряд, але весь наш загаль в ЗДП Америки й Канаді повинні разом змагатися до цього, щоб здійснити це, що було ухвалено, а особливо подбати, щоб ще у цьому конвенційному році Союз зріс до 65,000 членів.

Володимир Гіриця.

(Політичне платівка одної)

УВАГА! Дітрит і Околиці! ДОКАЖІМО ДІЛАМИ!

Великою славою викриває наша українська громада Дітрит, коли минулого року, перший раз в історії цього міліонного міста, виборола перемогу, а до того українську членівку міської ради. Радості не було ніякої, а то не тільки ми тутешні українці, але й всі ті, що по різних містах Америки та Канади, слідили за розвитком політичної акції українців в місті Дітрит.

Але цього року перед нами являється ще більше та ще краще завдання. Обставини так склалися, що одне перший раз за існування української імміграції в нагода вибрати українську МАЮСІЮ Е. БЕК, теперішню радю міста Дітрит, до конгресу у Вашингтоні. Вудуча свідомими того, що може вже ніколи не лунати українським така нагода, ми глибоко переконали, що свідомі та патріотичні вітла українського народу в Дітриті, не пропустять з ніяку ціну такої нагоди.

Значить, що справа виборів конгресу всіх українських сил та багато інтензивної праці, Тимчасовий Комітет скликає Загальний Збір, щоб дати змогу громаді вибрати відповідних кандидатів та виробити потрібні плани акції. Тому на ці збори запрошуються всі, хто зрозуміє вагу історичної хвилі та хоче приманити до національного діла. Збори відбудуться в четвер 29 червня, о год. 8-мй вечером, в Укр. Нар. Домі при Мартин вулиці.

За Тимчасовий Вибірний Комітет: Григорій Іванович, голова, Олександр Крайнішівський, писар, Іван Форіс, скарбник, Василь Цимбаліст, коресп.

ПОШИРЯЙТЕ „СВОБОДУ“.

НОТИ

З цих творів Книгарня „Свободи“ має ще по кілька або кільканадцять примірників, тому хто скорше замовить, той зможе ще їх дістати.

НОТИ НА ФОРТЕПІАН

1) Дітва в снігах стояло 2) Ой за гомом, фортеп'янові соля (дуже легкі), зібран М. Едлеман	\$.35
П. Ніжинський: Закувала та сива зозуля, фортеп'янове соля.	\$.50
М. Лисенко: Засиділи козачки, марш зеперти „Чорномори“	\$.50
С. Моношук: Козак („Стоїть вір над водою“) бортен, соля	\$.75
В. Зареба: Сиде низенько, вечір блузняю, три медольї українськїх піснь	\$.75
Прелюдія В. Барітського (5 композицій)	\$.70
Українські марші (ч. 20) зібран Е. Турула	\$.75
В. Зендарський: Українська шумка, фортеп. соля	\$.50
В. Барітський: Українські народні пісні на фортеп'яні, зі словами	\$ 1.00

МУЗИЧНІ ТВОРИ

Українські пісні на один голос в супроводі фортеп'яна. Містять 43 різні пісні різних композиторів, зібран Е. Турула	\$ 1.50
Українські пісні на один голос в супроводі фортеп'яна. Містять 14 різних українських пісень і дум різних композиторів, зібран Е. Турула	\$.70
Українські гимни. 13 різних гимнів на мужеській і мішаний хор в супроводі фортеп'яна, зібран Е. Турула	\$.75
Я. Степанов: Музика до творів о. Олеси. 9 соля і 1 дует в супроводі фортеп'яна	\$ 1.00
Музика до слів Ю. Федьковича та інших авторів різних композиторів на маршети, м. хор і соля. 9 творів, зібран Е. Турула	\$.75
Музика до слів В. Навоцького різних композиторів і мужеський хор в супроводі фортеп. 4 твори, зібран Е. Турула	\$.70
Музика до слів Е. Лемкого, Барітського і Сичинського, соляснопів в супроводі фортеп'яна. Зібран Е. Турула	\$.70
Музика до слів І. Франка різних композиторів на міш. хор в супроводі фортеп'яна. 8 творів, зібран Е. Турула	\$.75
Українські маршові пісні, для хору зібран Євген Турула. 14 творів	\$.75
Музика до Кобзаря, різних композиторів. 10 творів на муж. і мішаний хор з солями барітона і тенора в супр. фортеп. зібран Е. Турула	\$ 1.00
Музика до Кобзаря, різних композиторів. 15 творів на мішаний хор з солями сопрано, тенорами і басовими, в супроводі фортеп'яна, зібран Е. Турула	\$ 1.00

Замовлення разом з належністю слати до: „СВОБОДА“ 81-83 Grand Street, (P. O. Box 346) Jersey City, N. J.

